

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

בפני כב' סגן רשם הפטנטים נח שלו שלומוביץ

התנגדות לבקשת פטנט

מס' 112311

המבקש:

אמיר כהן

ע"י ב"כ לוטי ושות', עו"ד

המתנגדת:

פלסטרו-גבת מערכות השקיה בע"מ

ע"י ב"כ מתי ברזם, עו"ד ועו"פ

ה ח ל ט ה

1. בפני בקשה לפטנט והתנגדות לה. עניינה של הבקשה במבנה של טפטפת, כחלק ממערכת השקיה, והממציא שהוא גם המבקש הוא מר כהן.
2. בטרם אחל לדון בעניינים הטכנולוגיים העולים מבקשה זו, מוצא אני לנכון להבהיר מספר עקרונות, אשר דומה היה כי הצדדים חלוקים אודותם, או כי משמשים הם אותם כחלק מטיעוני העובדה שבתיק.
3. ראשית דבר, על היחס שבין דיני הראיות וסדרי הדין האזרחי, לבין ההליכים השיפוטיים כפי שהם מתקיימים בפני רשם הפטנטים. אכן הכלל הוא כי סדרי הדין הכלליים הם האבן השואבת והמנחה ממנה יונקים ההליכים בפני הרשם את עקרונותיהם. אולם ככל מערך של יניקה והיקש, ראוי לשים לב לתיבות המלוות היקשים מסוג זה, הלא הן "וכל זאת בשינויים המחויבים". ההליכים בפני רשם הפטנטים שונים הם במספר היבטים מהליכים אזרחיים המתנהלים בפני בתי המשפט, ומושפעים הם מאופיה האינקוויזיטורי משהו של סמכות הרשם, ובעיקר מהעובדה כי הרשם הן בכובעו המנהלי והן בזה השיפוטי, אינו פטור מחובתו ותפקידו הבסיסיים, לפיהם הוא מייצגו של הציבור במו"מ שבינו ובין מבקשי פטנט.
4. נכסי קניין רוחני, כגון אמצאות, דינם שהם של הוגיהם כל עוד לא יצאו מרשות הפרט ושייכים הם לנחלת הכלל שעה שיוצאים הם מרשות זו. מערכת דיני הפטנטים היא כלי באמצעותו ניתן תמריץ לפרט, בעל הנכס – האמצאה, להעביר את נכס הרוח שלו לרשות הרבים, ובתמורה לקבל זכות מונופולין בנכס זה, שעתה שייך הוא לכלל הציבור. על הרשם

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

- להבטיח מחד כי לא ינתן מונופולין, כאשר אין מקום להעניקו, ומאידך שומה עליו לשמור בקפדנות על קיומו של אותו אינטרס לפיו בעלי אמצאות מעוניינים להעביר את אמצאותיהם לציבור בתקוה לקבלת המונופול המובטח.
5. עקרון זה, שהוא מושכלת יסוד במערכת דיני הפטנטים הוא גם זה האמור להנחות את הרשם בקובעו קביעות שהן על פניהן פרוצדוראליות ראייתיות, המשפיעות באופן ישיר על תכלית דיני הפטנטים, תכלית שלאורה מתפרש הדין.
6. כך למשל אין זה נכון לקבוע במסמרות מיהו זה הפותח בהליך ההתנגדות. האם היה זה המתנגד, זה שיזם את ההליך על ריב, ההליך האדברסרי הדו צדדי, או שמא היה זה מבקש הפטנט זה שפתח בתביעותיו למונופול מאת הציבור.
7. ניסיון מעין זה להלביש נעלי פרוצדורה מוכרות על רגלי מתדיינים שאופיים שונה, לא יצלח הוא לעולם. זאת על שום שפנים מסוימות של ההליך כמוהן כאלה שהמתנגד יזם אותן ופנים אחרות שלו הן כאלה המתחיסות לבקשת הפטנט כאל מסמך היסוד הראשון בהליך ההתנגדות, מסמך אשר הוא התגלמות הסעד לו עותר מבקש הפטנט בסיום ההליך, ואשר המתנגד לו, אינו עותר לשום סעד אלא שמתנגד הוא למתן הסעד האמור.
8. לצד מצב דברים זה, אין לשכוח את תפקידו של מתנגד כמשרת הרשם, ולמעשה כמשרת הציבור. מן המפורסמות היא כי לא הרי מידת החיפוש, ההשקעה והירידה לפרטים בהם נוקט מתנגד למתן פטנט, כהרי אלה העומדים בפני בוחן הפטנטים שעה שהוא מחליט האם לקבל בקשה או לסרב לה.
9. מסגרת דיני הפטנטים בנויה באופן כזה, שהבחינה נעשית על הצד הטוב ביותר אולם מראש היא מוגבלת. מייסדי השיטה, ומפתחיה לאורך השנים יזמו את הליך ההתנגדות, באופן המייעל את מערכת הפטנטים. שעה שכוחות השוק סבורים כי יש מקום לשקול בצורה מעמיקה את מתן הפטנט, הרי שצד מעוניין ישקיע את המשאבים הדרושים לו כדי להתנגד למתן הפטנט, ומעתה בקשה זו תתברר בצורה מעמיקה יותר מאשר בקשות אשר בעת קיבולן לא היה אינטרס כלכלי בשוק לקיים לגביהן בירור כאמור.
10. לא בכדי מוצא אני להעלות עלי כתב מושכלות יסוד אלה של שיטת הפטנטים. שניים הם העניינים שכאמור, הועלו בסיכומי הצדדים ובטיעוניהם אליהם אני מתייחס.
11. הראשון והכבד מבין השניים הוא שאלת השאלות בדבר נטל ההוכחה. לא אתן ראשי בין הרים נישאים, אשר כבר דנו בשאלה זו, פסקו בה לכאן ולכאן, ואף הותירו אותה כצריכה עיון. אולם את דעתי הענייה אביע, לפיה אין מקום ליתן מסמרות בשאלה זו, ואף אבהיר.
12. השוני המודגם לעיל בין הליך אדברסרי רגיל, ובין הליך בפני הרשם, הוא כזה אשר לפיו הצד יוזם ההליך, אינו הצד העותר לסעד. איני יכול לקבל על נקלה את דברי הרשם אופיר, כפי שהובאו בסיכומי המבקש, לפיהם משנבחנה בקשה וקובלה שוב אין מוטל על המבקש

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

נטל הוכחתי שהוא. והדברים ברורים היטב לאור ההקדמה שהקדמתי. הבחינה אינה מטילה על המבקש את הנטל אשר מטיל עליו הליך ההתנגדות, והליך זה אכן נפתח רק כאשר יש צד בציבור אשר יש לו אינטרס להטיל את הנטל.

13. עם זאת, טיבן של הטענות בהליך ההתנגדות הוא מורכב. על פי רוב שלובות בו טענות אשר בספרות ובפסיקה מכונים לא אחת טענות משולבות שיש בהן מן העובדה ומן המשפט, המשמשים בערבוביה ואף מתמזגים בהן לגוף אחד. כבר הוברר היטב כי לא דין הוכחת יעילותה של אמצאה כדין הוכחת היותה חדשה, או בלתי מובנת מאליה. אולם אף יותר מכך, בכל תיק ותיק שבדיני הפטנטים נערך מאזן ההסתברויות באופנים שונים, ומחייב מסקנות שונות. מסקנות אלה נגזרות מהכללים אשר בדיני הראיות אולם כאמור יש לעשות בהם את השינויים המחויבים.

14. כך למשל, כאשר ניתן להוכיח עובדה באמצעות ניסוי, ואותו ניסוי לא נעשה, תילקח בחשבון השאלה מי הוא אשר יכול היה בנקל לעשות את הניסוי. ואם יתברר כי המתנגד הוא דווקא, יתכן והיעדר הניסוי יפעל לרעתו. שעה שלא הוצגו בפני הרשם מסמכים אשר ניתן היה להציגם, תשאל השאלה מי הוא זה אשר גישה הייתה לו למסמכים אלה. וכיוצא באלה שאלות אחרות כגון זו שעלתה בדיון שבפני, לעניין שתיקתו של צד מלחקור את עדי יריבו על קטעים מהותיים בתצהיר.

15. העניין האחר המושפע מטיבו וטבעו של הליך ההתנגדות, הוא עניין האינטרסים הכלכליים. כאמור, כל הליך ההתנגדות נובע ממצב בו קיים בשוק בעל אינטרס כלכלי, המסייע בידי הרשם לדון במאזן המיקוח שבין הציבור ובין מבקש הפטנט (למעט התנגדויות על פי סעיף 30(3) לחוק אז הבעלות באמצאה נידונה), והמתנגד חפץ כי הציבור כולו ימנע מלהעניק למבקש פטנט תמורת האמצאה שגילה בבקשתו.

16. הציבור הוא הנהנה – המתנגד הוא מיצגו, אולם תמיד, יעשה זאת משום שיש לו אינטרס כלכלי באי מתן הפטנט. מורכבותו של ההליך היא כזו המעניקה יתרונות למתנגד לעומת מבקש ביטול של פטנט שכבר ניתן. עיקרו של היתרון הוא במעין מתן צו זמני כנגד הפטנט שלא נכנס לתוקף עד לתום בירור ההתנגדות, אולם גם בשקילת ספקות ובהכרעת נטל ההוכחה, שכאמור צריך להיגזר בכל שאלה לגופו של עניין.

17. כאשר צד מאחר להצטרף להתנגדות, נפסק בענייננו כי אין מקום לאפשר לו לעשות זאת. גם כאן לא אשים ראשי בין הרים נישאים, ודאי שלא אצא נגדם, אך אעיר כי אני סבור שלא הרי הצטרפות להתנגדות קיימת, כהגשת התנגדות חדשה. שהלא פעמים מוגשות התנגדויות מספר כנגד אותה בקשה. אז מתנהלים הליכים נפרדים. פעמים מוגשת התנגדות אחת, ובה מספר מתנגדים שונים. אולם בין כך ובין כך, אני סבור כי צד שהוא בעל אינטרס זהה לשל המתנגד, אותו מתנגד אשר כאמור הוא בעל אינטרס המשרת באינטרס זה את הציבור, אותו צד כמו כל אדם אחר רשאי לסייע בידי המתנגד בכל דרך שיחפוץ, כל עוד אין בה פגיעה בסדרי הדין או בדין עצמו.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

18. גם בעל בקשה לפטנט, הוא בעל אינטרס כלכלי, ואף בכך אינני מוצא פסול. מבקש פטנט שהגה רעיון, חפץ להעניקו לציבור ולקבל את מירב ההגנה לה יוכל לזכות. אם מסתבר לו כי יקשה עליו לזכות בכל תאוותו, רשאי הוא בדרכים הקבועות בחוק, לנסות ולזכות בחצי תאוותו.

19. בהליך זה שבפני היו שני צדדים מעוניינים, ושניהם הביאו כעדים מומחים אנשים אשר לא הוטל ספק במומחיותם בענף, ואשר גם לא הוסתר, לא נסתר ולא הוכחש כי יש להם אינטרס כלכלי מובהק בתוצאות ההליך. איני רואה בהתנהגות מעין זו, שהיא השגרתית והמצופה בהליך מעין זה, כל פגם שהוא בתום הלב לא מצד זה ולא מצד אחר. ומשהקדמתי הקדמה ארוכה זו, שוב אפנה לדון בבקשה לפטנט ובהתנגדות לה.

20. עניינה של הבקשה הוא ביחידות בקרת זרימה הממוקמות בתוכו ולאורכו של צינור המוביל מים, ואשר מטרתן לבצע פליטת מים בנקודות קבועות לאורך הצינור על ידי טפטוף מבוקר. השם הכללי של מוצרים מעין אלה הוא 'טפטפות'. מבלי להיכנס בנבכי הטכנולוגיות המשמשות בענף זה, נגדיר אך עוד זאת, כי הטפטפת הספציפית שבגינה מבוקש הפטנט שייכת לסוג הטפטפות האינטגרליות (דהיינו הממוקמות בתוכו של צינור ההשקיה, בניגוד לטפטפות ננעצות הממוקמות מחוץ לאותו צינור), וכי הן משתייכות לסוג הכולל שלושה רכיבים: גוף הטפטפת, ממברנה ומכסה. אין חולק כי טפטפות אינטגרליות בנות שלושה רכיבים ידועות היו טרם מועד הגשת הבקשה.

21. עיקר האמצאה כפי שגרס בפני המבקש בסיכומיו, נעוץ במבנה המיוחד של הטפטפת המבוקשת, מבנה בעל מספר אלמנטים. הראשון, התאמת צורת הגוף הבאה במגע עם פנים הצינור, אל פני השטח של הצינור. השניה היא התמשכותו של המכסה באופן המכסה כליל את הגוף עד ליצירת מגע אף הוא עם פנים הצינור, ועיצוב קצותיו אף הם באופן שתואם את שטח פניו הפנימיות של הצינור. שתי תכונות אלה נועדו ליצור שטח מגע גדול ואפקטיבי בין פני הטפטפת המורכבת לבין הצינור, באופן בו תהליך ההדבקה או ההלחמה של הטפטפת אל הצינור יהא יעיל יותר וימנע התנתקות מאוחרת של הטפטפת או חלקיה מהצינור, התנתקות אשר בקרותה משבשת את פעולת כל קו ההשקיה, ואשר אובחנה כבעיה ידועה בענף.

22. תכונה שלישית שהודגשה על ידי המבקשת, ובהתאם נידונה בהרחבה גם על ידי המתנגדת היא קיומן של צלעות וחריצים בהתאמה על גבי הדפנות האנכיות החיצוניות של גוף הטפטפת ועל גבי הדפנות האנכיות הפנימיות של מכסה הטפטפת. צלעות וחריצים אלה נועדו להשתלב בהתאמה אלו באלה, ובכך למנוע הפרדות של חלקי הטפטפת בפרק הזמן שבין ייצורה והרכבתה ובין הטמעתה והדבקתה או הלחמתה אל פנים הצינור.

23. בנוסף לשלוש תכונות עיקריות אלה, נזכרים בבקשה דנן גם חריצים החרוצים בחלקו העליון של המכסה, חריצים דרכם אמורים המים לעבור אל תוך גוף הטפטפת, ואשר משמשות גם כסוג של מסנן, המונע מחלקים זרים שאינם מים לעשות את דרכם אל תוך

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

- הטפטפת, וכן צלעות היוצרות מבוך, בו צריכים המים לזרום באופן פתלתל, ולא בקו ישר. מבוך זה הוא אחת הדרכים הידועות בענף לווסת לחץ.
24. חלק גדול מן המחלוקות שבין הצדדים, התבסס על מסמך ידע קודם, שהוא למעשה פטנט מוקדם (WO 92/05689), ואשר בהליכים שבפני כונה על שם הממציא היווני שעל אמצאתו הוא ניתן - פטנט דרמיצקיס. כך אכנה אותו גם אני.
25. פטנט דרמיצקיס מתאר דרך להסב טפטפות ננעצות לטפטפות אינטגרליות, אולם זה לא עיקרו. עיקרו של הפטנט מתמודד עם הבעיה עליה הצביע גם המבקש דן, והיא התנתקותן של טפטפות אינטגרליות מדופן הצינור הפנימית. בהמשך אכנס לפרטי האמצאה ולמשמעותה לענייננו, אולם אזכיר רק כי הדרך אותה הגה דרמיצקיס, עניינה התאמתו של צינור המים לצורת הטפטפת באופן בו גדל שטח המגע המחבר ביניהן, ואילו הטפטפת כולה בולטת אל מחוץ לקו הפנים הרגיל של הצינור, באופן בו מבט על צינור המים מבחוץ יגלה עליו בליטות בצורת הטפטפות המוטבעות בו, ואילו מבט אל חלקו הפנימי יראה אפשרות לזרימת מים חלקה מבלי שהטפטפות עצמן תחסומנה חלקית את נפח המעבר.
26. עיקר המחלוקת כפי שהתבטא בסיכומי הצדדים, נסוב סביב השאלה האם פטנט דרמיצקיס שולל את החידוש שבבקשה דן אם לאו. בטרם אכנס לדיון זה, הרי שאקבע ראשית מספר עובדות שהוכחו בפני ואשר אין לי לגביהן ספק, זאת למרות שהצדדים נחלקו בהן. לאחר קביעת העובדות אקבע דעתי באשר לפרשנותן של אותן עובדות וכיצד הן משפיעות על הדיון דן.
27. ראשית דבר אפנה ואגדיר את הטרמינולוגיה הדרושה. שלושה מושגים שימשו את הצדדים במעורב ובמקביל בעת הדיון. האחד הוא Undercut. השני סנאפ (Snap fit) ואילו השלישי צלעות משתלבות. האחרון הוא המושג אותו נקט המבקש ואשר לטענתו מאפיין את אמצאתו. השניים האחרים הם אלה בהם נקטה המתנגדת. מהחומר שהוצג בפני בתצהירי שני העדים, חומר הכולל ספרות ומדריכים כלליים בתחומי הזרקת הפלסטיק, נמצאתי למד כי המושג Undercut, הוא מושג הלקוח מתחום ההזרקה, והוא מתאר קווי גוף הבולטים או שקועים על פני משטח מסוים, באופן המקשה על הוצאתו מתוך התבנית אליה הוזרק, לאחר התייצבותו והתקשחותו.
28. עוד נמצאתי למד מאותם המסמכים עצמם, כי חיבור בין שני חלקי פלסטיק באמצעות תבליט המיוצר על פני אחד מהם, ומגרעת בעלת צורה זהה המיוצרת על פני השני, באופן בו הם משתלבים זה בזה, מתקרא סנאפ (ובלשון הדיוטות: 'מתחבר בקליק'), והוא אחת הדרכים הנפוצות לחבר חלקי פלסטיק. אוסיף עוד זאת, כי ה- Undercut, נחשב לחסרון בתהליך הייצור בשל הקושי לשחררו לאחר התקשחותו מן התבנית בה הוא נוצק. אותו קושי עצמו, הוא היתרון המוקנה לUndercut שעה שהוא משמש כסנאפ. זאת על שום שכשם שקשה לחלץ את המוצר מתבניתו, כך יקשה על שני החלקים שבחיבורם אנו

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

חפצים, להיפרד זה מזה. עד כאן הדברים פשוטים הם. הצלעות המשתלבות עליהן מצביע המבקש באמצאתו זהות לחיבור הסנאפ. עניינן הוא בכך שהצלעות מהוות בליטה על פני צורה אחת, המשתלבת במגרעת שעל פני הצורה השניה, בדרך כלל בזוית מסוימת לפני החלק עצמו (לעיתים אף בניצב), באופן בו כוח אשר מופעל בכיוון הכללי של פני השטח של אותו חלק, יעצר על ידי התבליט המולבש במגרעת. ומכאן אפנה לפרשנות שניתנה לפטנט דרמיצקיס.

29. ראשית דבר, אין מחלוקת כי פטנט דרמיצקיס אינו כולל שום טקסט המזכיר סנאפ או צלעות או Undercut. גם השרטוטים אינם מדגישים אף אחד ממושגים אלה. ברור גם לחלוטין שחיבור סנאפ בין המכסה לבין גוף הטפטפת כפי שמופיע בבקשה שבפני אינו חלק מן האמצאה שם.

30. עוד ברור, כי אדם אשר יסתכל על השרטוטים המופיעים בפטנט דרמיצקיס, ימצא שבכל אותם שרטוטים העוסקים במבנה הטפטפות עצמן, בין אינטגרליות ובין שאינן אינטגרליות, קיים חיבור סנאפ בין גוף הטפטפת ובין המכסה. החיבור נראה כגבשושית שהיא מעין קשת על פני גוף הטפטפת, וכמגרעת קעורה באותה הצורה בדיוק על דופנו הפנימית אנכית של המכסה, והן מותאמות זו בתוך זו. בכל אחד מאותם השרטוטים גם מופיע קו, אשר אמצעו מונח על קו הגבול בין הבליטה למגרעת בנקודה הרחוקה ביותר מקו הגוף, והוא מצוי בניצב לפני השטח הנוגעים זה בזה של הגוף ושל המכסה.

31. אין לי צורך להתעמק במחלוקת שבין הצדדים האם קו זה הוא קו ציר, או שמא הוא קו אחר. כזאת ראיתי בשרטוטי הפטנט, כפי שהוגשו. ודוק, לשם אבחנה זו של הסנאפ שבכל השרטוטים לא נזקקתי למספור, גם לא לסימון, לא לטקסט וחשוב מכל לא להגדלה או לשינוי אחר בשרטוטים כפי שהם מופיעים לעין כל בפירוט פטנט דרמיצקיס.

32. לא למותר להזכיר כי אנוכי הדיוט שבהדיוטות אני, בכל הנוגע לתעשיית הפלסטיק בכלל ולזו העוסקת בטפטפות בפרט. ואשר על כן, נראתה בעיני תמוהה מאד טענת הממציא בעדותו בפני כי אין הוא מבחין כלל בחיבור סנאפ ברור המצויר שחור על גבי לבן, לא פעם, לא פעמיים אלא פעמים רבות בזוויות שונות ובעקביות מוחלטת.

33. אולם שניים הם הדברים שעלי לקחת בחשבון בעת שקילתי את העובדה כי חיבור סנאפ מצוי ומובחן לכל אורכה ורוחבה של בקשת דרמיצקיס. האחד: לא בכל מה שיבחין ההדיוט, יבחין המומחה. כשם שלעיתים יפסח מבטו של ההדיוט על פרט חשוב, כך לעיתים יכול הוא ליתן משקל יתר לפרט מסוים, פרט שדווקא הבקי והרגיל, לא ייחס לו חשיבות. השני: בפני בא תצהירו של מר מהודר מטעם המתנגדת והורה לי ראה, הנה לפניך סנאפ. ואת מבטי בשרטוטים נתתי לאחר שידעתי סנאפ מהו, וכי עלי למצאו בהם.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

34. באשר לשיקול הראשון, הרי שנחלקו הצדדים בפני. מר מהודר הבחין ואף הסב את תשומת לב כולנו למחבר הסנאפ, ואילו הממציא, מר כהן, טוען עד לעצם היום הזה כי אין הוא רואה את החיבור ויהי מה.
35. מר כהן מקשה על שיטתו של מר מהודר- הא כיצד לא הבחין מר מהודר בסנאפ זה עת ערך את תצהירו הראשון. מר מהודר מספק הסבר היפה באשר לתצהירו הראשון, לפיו לא העלה על דעתו כי צלעות החיבור הן חלק משמעותי ומיוחד באמצאה. על כך עונה לו המבקש ומקשה עוד, והלא כבר בתצהירי הראשון ויתרתי על חלק מההגנה והתמקדתי בעובדה זו כבעיקר מעיקרי האמצאה. והראיה, מר מהודר טרח ומצא כבר בשלב זה מסמכים שיעידו על היעדר התקדמות המצאתית ברכיב, אולם לא פנה אל דרמיצקיס אשר לטענתו שולל חידוש מאותו הרכיב עצמו.
36. כשלעצמה מקובלת עלי עמדתו של מר מהודר. מאזן ההסתברויות בהחלט נוטה לכך שבתחילה לא התמקד הוא כלל בשאלת הצלעות והמגרעות או חיבור הסנאפ, על שום שלא ייחס להן חשיבות. משום כך גם פסחו עיניו על הסנאפ שבדרמיצקיס, והוא לא מצא לנכון לחפשו או להזכירו. בהמשך כשחיפש חומר על חיבורי סנאפ, שוב לא פנה לדרמיצקיס, שאילו עשה זאת הרי היה מבחין בסנאפ מיד, אלא החל לחפש חומר חדש בעניין סנאפ. חיפוש אשר דרמיצקיס לא עלה בו על שום שכאמור הסנאפ אינו מוזכר בו מילולית ולא מהווה חלק הימנו.
37. לא אוכל לומר כי מקובלת עלי עמדתו של מר כהן באותה המידה. לא ברור לי הכיצד יכול הוא לטעון כי אינו רואה את חיבור הסנאפ, ועמדתו זו דווקא מחזקת את דעתי כי אכן חיבור סנאפ הוא זה אשר אני רואה. אילו אמר לי מר כהן רואה אני את הגבשושית והקערורית אך אלה אינן סנאפ, ומספק לי ולו השערה מה הן מייצגות או מסמנות, הרי שיכולתי לשקול ברצינות ולאזן בין שתי גרסאות. אולם שעה שאני רואה שקע ותבליט בכל השרטוטים, ועד אחד מסביר לי זהו סנאפ, ואילו העד השני טוען כי אין הוא רואה כלל על מה מדברים אנו, שוב אין בידי אלא לקבוע כי כל השרטוטים המפרטים את המבנה הפנימי של הטפטפות בדרמיצקיס כוללות חיבור מסוג סנאפ.
38. אולם בזאת התמודדתי רק עם שיקול אחד מן השיקולים שבראייתי את חיבור הסנאפ. השיקול השני, הוא כאמור, העובדה לפיה הודרכתי לראות אותו 'ולחפש' את קיומו. אני סבור כי בעל מקצוע דוגמת מר מהודר, ראה את הסנאפ רק כאשר התקבע בתודעתו כי האמצאה כוללת כחלק מעיקריה את רכיב הסנאפ. אך לא שם לב אליו כשלא חיפש סנאפ, ואף לא זכר את קיומו לאחר שידע שהוא צריך סנאפ, אולם כאשר הביט בו לראשונה מתוך ידיעה שהוא זקוק לסנאפ – אזי קפץ אל מול עיניו החיבור במלוא הדרו.
39. משמעות הדברים אם כן היא כי ראייתו של מר מהודר את הסנאפ בדרמיצקיס, היא ראייה מהסוג לה אנו קוראים חוכמה שבדיעבד. דהיינו משידע כי הוא מחפש סנאפ ראה אותו,

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

- וזאת בקלות יתרה וללא הסברים מיותרים, ממש כשם שאני ההדיוט ראיתי ועודני רואה אותו. אולם כשלא ידע שעליו לחפש סנאפ, לא הזדקר הסנאפ נגד עיניו.
40. התוצאה של הדברים האמורים היא כי מסמך דרמיצקיס אינו שולל את החדשנות מרכיב הצלעות שבבקשה דנן, אולם השאלה המרכזית והראשונית נותרה בפנינו והיא האם יש בו ברכיב זה התקדמות המצאתית.
41. בשלב זה, אעצור במקצת את הדיון והניתוח של הידע הקודם, ואפנה להעיר מספר הערות על הבקשה עצמה.
42. הבקשה כפי שהיא מופיעה, וכפי שפורסמה, ואני מתייחס לבקשה שבפני דהיינו זו שלאחר התיקון, מעוררת קשיים לא מעטים. המתנגדת הצביעה על כך שלכאורה יש בה שתי אמצאות, קביעה זו כשלעצמה ניתנת הייתה לפתרון אלא שאף היא בעייתית.
43. הבקשה כולה עוסקת בתיאור האמצאה. לא מוזכר בה ולו במילה מהו הידע הקודם, מהן הבעיות אותן נועדה לפתור, במה היא מוסיפה על הידע הקודם ולא שום רמז אחר אשר יאפשר לבחון ולומר מהם הטעונוים הבסיסיים של המבקש.
44. כך לדוגמא שני האלמנטים הראשוניים הנטענים שהוזכרו קודם, והמאופיינים גם בתביעה 9 ובחלק מתביעה 11, הם כיסוי במכסה בעל שוליים המגיעים עד לפניו הפנימיים של הצינור, וייצור שולי המכסה בצורה קמורה כך שיתאימו לפנים אלה. המטרה המוצהרת של אלמנטים אלה היא למנוע התנתקות של הטפטפת, או חלקים ממנה מגוף הצינור במהלך פעולתו, פריסתו, גלגולו או אחסונו.
45. האלמנט השלישי הלא הוא הצלעות המשתלבות המופיעות בתביעה 1 ובתביעה 11, ועניינן כאמור בשמירת המכסה מהודק אל הגוף בשלב הראשוני והזמני שבין ייצור הטפטפות ועד הלחמתן או הדבקתן אל גוף הצינור. המתנגדת טוענת בפני כי מדובר בשתי אמצאות. המבקשת מכחישה טענה זו, אולם מלווה הכחשה זו בטענה סתמית לפיה האמצאה היא חידוש במבנה הטפטפת. אני יכול לשער ברוחי תסריטים לפיהם אכן מדובר באמצאה אחת: כך למשל יתכן והאמצאה עניינה בהגדלת שטח הפנים המולחם לצינור באמצעות הארכת דפנות המכסה והתאמתן לפני השטח. אלא שהארכה זו יוצרת קושי בשמירת הטפטפת שלמה טרם ובמהלך החדרתה לצינור, ועל כן היא נעזרת ברכיב סנאפ שישמר אותה עד לאותה העת.
46. אולם תסריט מעין זה, הוא אחד מיני רבים, ואין הוא אלא פרי מוחי. אין אני רשאי לשער השערות פרועות כאלה אשר המבקש עצמו לא מצא לנכון לציין לא בבקשת הפטנט המקורית שלו, לא בבקשתו המתוקנת, ואף לא בסיכומיו ובטענותיו בפני, וממילא יובן כי לא הוכיחן. יתר על כן, אם זה היה המצב הרי שרכיב הצלעות לא היה משמעותי כל כך בין עיקרי האמצאה.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

47. מאידך, עצם קיומה של תביעה 9, שאינה כוללת את רכיב הצלעות המשתלבות, שבה ומעלה את האפשרות שאולי אכן אין רכיב זה עיקרי לאמצאה שבפני. דומני כי ברור לחלוטין כי דינו של חוסר היכולת להכריע במקרה זה הוא לפעול לרעת המבקש. לא על המתנגדת מוטל הנטל להוכיח מהי גרסתו של המבקש, ומבקש אשר הן בבקשתו והן בהליכי ההתנגדות נמנע או נכשל מלהציג גרסה עובדתית טכנולוגית ברורה לאמצאתו, דין כשלוך זה שיפעל לרעתו.

48. למרות הקושי שבדבר, כפי האמור לעיל, לא נרפה מהצורך לבחון האם קיימת התקדמות המצאתית באמצאה. ומכיוון שלא ידוע לנו מהי האמצאה או ליתר דיוק עד איפה מתפרשים גבולותיה, והיכן בדיוק הם עוברים, נתייחס אל האלמנטים השונים שבה כאילו הייתה בפנינו אמצאה אחת, דהיינו שני האלמנטים הראשונים – שמטרתם חיזוק הטפטפת לצינור לאחר הרכבתה, והצלעות שמטרתן חיזוק שלפני הרכבת קו הטפטפות.

49. מכיוון שעסקנו עד כה בעניין הצלעות המשתלבות נמשיך אף עתה ונעסוק בהן. מצאנו אם כן כי בפטנט דרמיצקיס קיימים חיבורי סנאפ, באופן שבו אילו היה מישוהו מייצר את הטפטפת האינטגרלית השטוחה על פי הציור המופיע בפטנט זה, היה נמצא מפר את הבקשה שבפנינו.

50. הצדדים בסיכומיהם מפנים לפרשת *In re Bager* 47 F.2d 951 (C.C.P.A.1931) (סעיף 100 לסיכומי המתנגדת וסעיף 5.19 לסיכומי המבקש). המבקש מציין כי יש לתקן את הרושם שנוצר לכאורה מדברי המתנגדת לפיו די בשרטוטים כדי להוכיח היעדר חידוש, ובלשוון המבקש: *"הופעה מקרית בפטנט קודם לא מהווה גילוי לאמצאה מאוחרת כאשר הדבר אינו מהותי לאמצאה הראשונה, ולא עוצב, הותאם או שימש לאותה התכלית בשתי האמצאות"*. דברים אלה יש לקרוא בזהירות רבה, וליישם בזהירות כפולה. כלל הוא כי תהליך או מוצר שהיו ידועים ושניתן היה לייצרם על פי ידע קודם, הרי שלא ניתן לקבל עליהם פטנט רק לאור גילוי של יתרון מסוים שהיה טמון בהם ושלא היה ידוע קודם לכן (ר' החלטה בהתנגדות לבקשת פטנט מס' 130226 **אורבוטק נ' קמטק**, מיום 27 במרץ 2011, פיסקה 42 ואילך).

51. עם זאת קבעתי כאמור כי אין בפטנט דרמיצקיס כדי לשלול את החידוש שבבקשה דן, וזאת על שום שלדעתי אף בעל מקצוע לא היה מצלם או מעתיק את השרטוט של דרמיצקיס ומוסרו לייצור. סביר להניח שהיה קורא את הפטנט, לומד ממנו את אשר רוצה הוא ללמוד, ומשרטט שרטוטים חדשים בהתאם לידע שלמד מן הפטנט. במצב דברים זה, בו בעל מקצוע לא היה מחפש מן הסתם את חיבור הסנאפ לגבי טפטפות אינטגרליות, סביר שהוא לא היה שם לב אליהן, וכשהיה נדרש לצייר מחדש את המוצר שאותו רצה לא היה כולל בו חיבור סנאפ כאמור. על כן קבעתי כי אין במסמך דרמיצקיס כדי לשלול את החידוש מרכיב זה באמצאה דן. חזרתי והבהרתי את הדברים, על שום שקיימת להם חשיבות רבה לעניין ההתקדמות ההמצאתית. בין המסמכים אותם צריך לחבר על מנת

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

להגות את רעיון חיבור הסנאפ בין המכסה לגוף לא ניתן למנות את מסמך דרמיצקיס, אך עם זאת יש למסמך זה חשיבות רבה וגדולה בקביעה כי רכיב זה כשלעצמו הוא נעדר התקדמות המצאתית.

52. בטרם אסביר קביעה זו, אעיר אך עוד הערה אחת, טוען המבקש לענין ההתקדמות ההמצאתית כי ממסמך דרמיצקיס לא ניתן ללמוד דבר על שום שעוסק הוא בצינורות המותאמים לטפטפות, דהיינו שהטפטפות ממוקמות בו בבליטה הנוצרת אל מחוץ לחלל הצינור, בעוד צלעות החיבור דן עניינן בטפטפות רגילות המודבקות בחלל צינור עגול ואחיד. טענה זו אין בה ממש. הלא גם בקשת הפטנט, וגם המבקש בעדותו ובתצהירו מלמדים אותנו כי כל תפקידן של הצלעות מתמצה בשמירת החלקים יחדיו עד לרגע חיבורים לצינור. מה לי אם כן צינור עגול או צינור בעל כל צורה אחרת!?

53. הבחנה זו חשובה גם להמשך הדברים. אין מחלוקת בין הצדדים כי חיבור של גוף טפטפת למכסה הטפטפת באמצעות סנאפ, היה ידוע מפורסם ומקובל ככל שהדברים אמורים בטפטפות ננעצות. משקבענו כי אין במסמך דרמיצקיס כדי להאפיל על החידוש, הרי שאני קובע עובדתית כי טרם היות האמצאה לא הייתה טפטפת תלת רכיבית שטוחה אינטגרלית שבה שימשו מחברי סנאפ להצמדת המכסה אל גוף הטפטפת.

54. נחלקו בפני הצדדים, האם היה זה מובן מאליו ללמוד טכנולוגיה מסוימת הקיימת בהצלחה בטפטפת חיצונית ננעצת, ולהעתיקה כדבר המובן מאליו אל עמיתתה הטפטפת האינטגרלית. כל צד מן הצדדים מוצא ראיה לדבריו דווקא בדבריו של העד שכנגד, כבמעין הודאת בעל דין.

55. המתנגדת פרשה בהרחבה התבטאויותיו של המבקש מר כהן בתצהיר שמסר כעד מומחה בהליך אחר, שם הופיע מטעם צד שהתנגד למתן פטנט, ובו טען בלהט ובנחרצות כי תחומי הטפטפות האינטגרליות והננעצות הם תחומים כה קרובים עד כי המוטיבציה המיידית של כל בעל מקצוע בתחום היא להעתיק שיטות, טכנולוגיות ופתרונות מן האחת לשנייה.

56. לעומתה מתהדר המבקש בדבריו של מר מהודר בחקירה הנגדית, לפיהן לא דומות טפטפות ננעצות לטפטפות אינטגרליות ככל שהדברים אמורים במחברי סנאפ. בחלק מהמקרים הם מיותרים לחלוטין ובאחרים הם עשויים אף להזיק.

57. האם היה זה מובן מאליו, לבעל המקצוע המכיר טפטפות ננעצות בעלות מחבר סנאפ, להשתמש בטכנולוגיה זו לשם מניעת התפרקות טפטפת אינטגרלית בשלב שבין הרכבתה ועד הלחמתה אל פנים הצינור?

58. אני סבור כי ההתמקדות של הצדדים זה בדברי עד משנהו, אין בה כדי לשפוך אור בשאלה זו והסיבה לכך היא פשוטה. מר כהן הסביר היטב כי המוטיבציה המיידית של בעל מקצוע המנסה לשנות טפטפת ננעצת ולייצר על פיה טפטפת אינטגרלית לא תהיה להעתיק את רכיב הסנאפ. ואילו מר מהודר, הודה בהגינותו כי אכן זה המצב. במבט בפטנט US

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

5294058 (להלן "פטנט עינב") נראה כי גם עינב בחר לוותר על רכיב הסנאפ, עת המיר את אמצאתו מרכיב ננעץ לרכיב אינטגרלי. שני הצדדים גם הסבירו היטב, והמבקש אף עמד על כך בסיכומיו, שהסיבה לכך היא פשוטה. תפקידו של מחבר הסנאפ בטפטפת הננעצת, הוא לשמור את רכיב המכסה מחובר לגוף בעת עבודת הטפטפת. מהלך העבודה הוא כזה לפיו מים יוצאים מן הצינור אל גוף הטפטפת וכיוון תנועתם הוא כזה המפעיל לחץ על מכסה הטפטפת באופן שעשוי להפריד אותו מן הגוף. טפטפת אינטגרלית אינה סובלת מבעיה זו, וממילא לא הייתה מוטיבציה להעתיק אליה פתרון של בעיה שאין היא סובלת ממנה.

59. אולם המבקש באמירתו זו, מתעלם מהנקודה הפשוטה והברורה עליה הצביע מר מהודר, מספר לא מועט של פעמים בעדותו, והיא שהדרך למנוע היפרדות שני חלקים פלסטיים היא בדרך כלל על ידי שימוש בחיבור סנאפ. יכול הוא להקרא צלעות, יכול הוא להקרא Undercut, אולם כך או כך יהא זה תמיד יצירת בליטה בפני גוף אחד ושילובו בתוך או מעל הגוף האחר תוך מניעת החלקתו והיפרדותם של החלקים זה מזה.

60. אכן, טפטפות אינטגרליות לא מעלות צורך כלשהו לחיבור המכסה לגוף, בדומה לטפטפת ננעצת, אולם אם בעל מקצוע יתקל בצורך לאבטח את מכסה הטפטפת אל גופה ברור היה לכל בעל מקצוע כי הדרך לעשות זאת היא באמצעות חיבור סנאפ. בשלב זה, אני למד את הדברים גם מדרמיצקיס. אמנם כפי שצינתי לעיל דרמיצקיס לא מלמד את בעל המקצוע כיצד לבצע מחבר סנאפ בטפטפות אינטגרליות, ויתכן שבעל מקצוע שאינו מודע לצורך בחיבור מכסה לגוף בטפטפות אינטגרליות (צורך שהוא, כאמור, אינו מובן מאליו ואינו חלק מבניית טפטפת עובדת), לא היה מבחין בחיבור הסנאפ שעשה דרמיצקיס, אולם העובדה הברורה היא כי דרמיצקיס עצמו חיבר את גוף הטפטפת שלו למכסה באמצעות חיבור סנאפ. בדומה לכך למדתי מהחומר המקצועי שצירפו שני העדים לתצהיריהם, חומר העוסק כאמור, בהזרקות פלסטיק ובפתרונות בתחום כי סנאפ הוא הדרך המקובלת והנפוצה ביותר לחבר שני חלקי פלסטיק שעה שמתקיים רצון למנוע את הפרדתם.

61. לאור האמור אני קובע כי ברכיב הצלעות המשתלבות אין כל התקדמות אמצאתית וכי כל בעל מקצוע שהיה נתקל בבעיה אותה הציג המבקש, דהיינו היפרדות המכסה מהגוף בשלב שבטרם הרכבת הטפטפת לצינור, היה פונה כדבר שבשגרה אל אותו פתרון ידוע ומוכר.

62. מכאן אפנה לעסוק באלמנטים האחרים שבבקשה. הלא הם מכסה היורד עד פני הצינור, דהיינו מכסה לחלוטין את קצוות הגוף, והתאמת קצה המכסה ופני הגוף אל צורת הצינור בכדי לאפשר שטח מגע גדול ככל האפשר באופן שיחזק את ההלחמה או ההדבקה וימנע סחף של הטפטפת או התנתקות שלה בזמן העבודה, הפרישה, הגלגול או האחסנה.

63. ראשית אתחיל בכך כי עיון קצר בפטנט עינב הנ"ל, מגלה שרטוט של טפטפת אינטגרלית תלת רכיבית העונה בדיוק על הגדרות אלה. נכון שפטנט עינב פותר בעיה אחרת, אולם

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

במקרה זה, אי אפשר להתעלם מהעובדה כי הציור עצמו מופיע באופן שכל בעל מקצוע שהיה רואה אותו היה מבין שלפניו טפטפת אינטגרלית תלת רכיבית שבה קצוות המכסה יורדים עד לפני הצינור ומותאמים לצורתו באופן היוצר שטח מגע מלא. גם אם לא היה פונה ללמוד זאת מהפטנט הרי עצם חשיפתו לפטנט מלמדת על כך, ומן הסתם מי שהיה מבקש למצוא פטנטים העוסקים בטפטפות אינטגרליות היה נחשף אל השרטוט כלפחות אחת האפשרויות הקיימות והידועות לייצר מכסה לטפטפת.

64. אולם אוסיף אף יותר מכך. הרצון לייצר חלקים האמורים להיות מולחמים זה לזה באופן בו תהא התאמה בין צורותיהם על מנת ליצור שטח מגע גדול ככל האפשר הוא מושכלת יסוד בתחומי טכנולוגיה רבים, ובכל הכבוד איני סבור כי שאיפה מעין זו יכולה להיחשב כהתקדמות המצאתית ראויה לפטנט.

65. בהקשר זה אני סבור כי טוב, שמור מקום של כבוד לפטנט דרמיצקיס. אמנם כפי שעמד על כך המבקש בסיכומיו דרמיצקיס בחר בפתרון הפוך, אולם פתרון הפוך אינו פתרון שונה לגמרי. הוא פתרון המתבסס על אותו עיקרון בדיוק אלא שהוא הפוך.

66. אסביר. פטנט דרמיצקיס מלמד כיצד להבליט את הטפטפת באמצעות ניפוח של פני הצינור כלפי חוץ באופן בו הצינור לא יהא עוד עגול לכל אורכו אלא בעל בליטות. אולם למקרא דברי ההסבר של דרמיצקיס, הוא מסביר את אמצאתו באופן בו היתרון הראשון שהוא מונה, הוא התאמת צורתו הפנימית של הצינור אל צורת הטפטפת בכדי ליצור שטח מגע גדול ככל האפשר של הלחמה. לאחר מכן הוא מונה את היתרון השני, והוא הבלטת הטפטפת באופן שלא יחסום את החלל של הצינור, וייחשף פחות להתנגדות הזרימה.

67. מכיוון שאת ההתאמה עורך דרמיצקיס בצינור, הוא מסביר כי אפשר להשתמש בכל טפטפת תהא צורתה אשר תהיה. אולם מי שאינו מעוניין לשנות את פני הצינור שלו, או מתרשם, כפי שהועד בפני, כי אמצאה זו אינה יעילה במיוחד, הרי שנשאר אחריה עם העיקרון הברור שהבטחת יציבות הטפטפת בתוך הצינור מותנית ביצירת שטח מגע גדול ככל האפשר בין הגוף והמכסה לבין פנים הצינור, ומי שהחליט שהתאמה כאמור לא תעשה על ידי שינוי מבנה הצינור, שוב נותרת לו דרך אחת בלבד – שינוי צורת פני הטפטפת.

68. לא רק שעל עקרון זה ניתן ללמוד מדרמיצקיס, אלא שכמו שאמרתי עקרון זה נראה מובן מאליו תמיד. אין הוא ייחודי לתחום הטפטפות ואף לא לפלסטיקה, הוא עקרון שהלב נוטה אליו מיד. גם במקרה זה, אף אם לא היה בעל המקצוע לומד את הרעיון מדרמיצקיס, הרי שדרמיצקיס מלמד אותי כי שאיפת בעל המקצוע היא ליצור התאמה בין פני השטח של הצינור לבין החלקים המתחברים אליו בטפטפת, ואם הצינור עגול ונשאר עגול, הרי שאת ההתאמה יש לבצע במבנה הטפטפת.

69. אני סבור כי עקרון זה, בצירוף למושכלת היסוד ובצירוף לשרטוט שבפטנט עינב, מלמדים כי גם יסודות אלה של האמצאה הם לכל הפחות מובנים מאליהם.

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

70. בנקודה זו, אני מוצא לנכון להתעכב ולהטעים שוב כי מקרא הפירוט שבבקשת הפטנט לא מלמד אותי במפורש מהי האמצאה, מה ההתקדמות שבה, ומה בדיוק היא תורמת לענף. תחושה זו, מקבלת חוזק מיוחד שעה שלאחר תיקון התביעות ולכל אורך ההליך מתמקד המבקש ברכיב הצלעות המשתלבות מבלי שיוכל להסביר לי הכיצד רכיב זה קשור לשאר הרכיבים שבאמצאה. כל רכיבי האמצאה עניינם בדרך עבודתה של הטפטפת, ובניסיון למנוע התנתקותה מהצינור לאחר ייצור קו הטפטפות, ואילו הצלעות המשתלבות נועדו לפתור בעיה שאינה ממין העניין כלל - את מניעת ההפרדות של המכסה מהגוף בשלב הזמני עד מאד, יש לומר, שבין ייצור הטפטפת עצמה לבין ייצור קו הטפטפות המכיל אותה.

71. התחושה העולה מהצגת עמדה זו, כי יש כאן גיבוב של רכיבים שאינם קשורים זה לזה, במטרה לנסות ולהציל מהם פטנט. כך גם רכיב החריצים המשמשים כסנן, כך גם רכיב המבוך שבתביעה 11. סנן, הוא מושכלת יסוד בטפטוף מים, והמבוך, כך הודו כולם בפני היה אחד האמצעים הידועים לויסות זרימה בטפטפות. איני מוצא בקומבינציה המתוארת בתביעות הפטנט, על כל צורתיה, שום צעד המהווה התקדמות המצאתית כל שהיא. יש כאן נטילת אמצעים מוכרים וידועים ושילובם בטפטפות, כאשר לצידם מופיעים עוד שלושה אלמנטים שכאמור בניתוח שניים מהם, הם מיועדים לשיפור תחזוקת ועבודת הטפטפת והם מובנים מאליהם ואילו השלישי, בו התמקד מירב הדיון, והוא נידון למעשה הראשון, מובן הוא מאליו גם כן, ואף אינו קשור לעבודת הטפטפת או לתחזוקתה אלא עניינו במציאת פתרון מתבקש מאליו לבעיה שהיא נפרדת לחלוטין ואשר בקשת הפטנט לא מסבירה אותה דיה, וחמור מכך אף אינה מלמדת על כל קשר בינה ובין שאר רכיבי האמצאה.

72. לא למותר לציין בעניין זה כי גם אילו שוכנעתי כי רכיב הצלעות, בו התמקדו הצדדים כעיקר המחלוקת, הוא בעל התקדמות המצאתית כשלעצמו, לא היה בכך לשנות את מצב הבקשה, ולהפכה לכשירת פטנט, שהלא כאמור, לא מצאתי כל גרסה שהיא, לא בבקשה ולא בחומר שהוצג לי ושנטען בפני, לקשר כלשהו בין רכיב זה, שאף אינו מופיע בכל התביעות ובין הרכיבים האחרים, פרט לעובדה הבלתי רלבנטית לפיה כולם הם חלק ממבנה הטפטפת.

73. סבורני כי די באמור לעיל כדי לקבל את ההתנגדות, אולם אוסיף עוד הערה קצרה, באשר לדברים שנאמרו כבר לעיל. חלק בלתי נפרד מחוסר היכולת לקבוע כי קיימת התקדמות המצאתית באמצאה המתוארת בבקשה, נובע מן העובדה כי הבקשה עצמה אינה מפרטת מהו המצב הקודם לה, אילו בעיות במפורט היא נועדה לפתור וכיצד. במיוחד בולט חסר מבני זה שבבקשה, כאמור, במציאת הקשר שבין אלמנט הצלעות המשתלבות ובין האלמנטים של התארכות שולי המכסה והתאמת הגוף והמכסה לפני הצינור. בקשת פטנט אינה צריכה ואינה יכולה להיות חידה בכל הנוגע לסדר דברים זה, והיא אמורה להכיל בתוכה משנה, או שמא גרסה, עובדתית ברורה המאפשרת לבחון את כשירותה כראוי, ואף

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

לפרש את תביעותיה בהתאם. טעם זה כשהוא לבדו, די בו כדי לשלול את הכשירות לפטנט, וודאי שעה שהוא מצטרף לחוסר התקדמות המצאתית מוכח.

74. לאור דברים אלה אני מקבל את ההתנגדות. ומחייב את המבקש לשלם את הוצאות המתנגדת ושכר טרחת בא כוחה, בהליך זה על כל שלביו, ובכלל זה לפני ואחרי בקשת תיקון הפירוט.

75. המתנגד יגיש בקשה מפורטת לפסיקת הוצאותיו לפי חוזר הרשם מ.נ.80.

נח שלו שלומוביץ,
פוסק קניין רוחני
סגן רשם הפטנטים

ניתן בירושלים ביום 28 אפריל, 2011
כ"ד ניסן תשע"א